

Vraag nr. 230
van 30 maart 1998
van de heer JOS STASSEN

TIS Haaltert – Vergunningen

Het bedrijf TIS in Haaltert is een textielbedrijf dat weliswaar ligt in een zone die krachtens het gewestplan industriegebied is, maar dat toch zeer dicht bij woonzones ligt. Er rijzen diverse vragen over de milieu-impact van het bedrijf.

1. Op basis van welke vergunningen (ARAB-vergunning, lozingsvergunning, milieuvergunning, ...) oefent dit bedrijf deze activiteiten uit ?
2. Wanneer werden er de laatste drie jaar controles door de Milieu-inspectie uitgevoerd ? Welke overtredingen werden daarbij eventueel vastgesteld ?
3. Hoeveel processen-verbaal maakte de Milieu-inspectie eventueel op in respectievelijk 1995, 1996 en 1997 ?
4. Waar loost het bedrijf het afvalwater ? In welke mate wordt dit gezuiverd ?
5. Klopt het dat er al geluidsmetingen gebeurden ? Wat waren hiervan de resultaten ?
6. In welke mate werden de filters van de afzuiginstallaties gecontroleerd ?

N.B. : Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

1. Het bedrijf oefent zijn activiteiten uit op basis van de milieuvergunning afgeleverd in beroep bij ministerieel besluit van 4 juli 1995. Deze Vlaamse vergunning is geldig tot 1 juni 2015.
2. Het bedrijf werd voor de eerste maal geïnspecteerd op 16 november 1995. Op dat moment werden geen overtredingen geconstateerd omdat het bedrijf krachtens de bijzondere voorwaarden van de bovenvermelde vergunning uitsluitend kreeg voor de realisatie van bepaalde technische vereisten. Aan verschillende van deze technische eisen werd ondertussen voldaan. Er rijst nog wel een probleem in verband met de luchtemissies.

De bedrijfsleiding heeft een vergunningsaanvraag ingediend voor een geplande uitbreiding en omvorming van het bedrijf. Wanneer deze vergunning wordt toegestaan, zal een nieuwe installatie voor veredeling en coating van zeildoek worden gebouwd ter vervanging van de oude. Deze nieuwe installatie wordt voorzien van een naverbrander, zodat het probleem van de luchtemissies zal worden opgelost.

3. Op 9 april 1998 werd een proces-verbaal opgesteld.
4. In de milieuvergunning van 4 juli 1995 zijn de volgende afvalwaterlozingen vergund :
 - lozing bedrijfsafvalwater (regeneratiewater van de demi-installatie) met een debiet van 20 m³/uur, 20 m³/dag, 40 m³/week en 1.600 m³/jaar in oppervlaktewater ;
 - lozing huishoudelijk afvalwater met een debiet van 0,5 m³/uur, 5 m³/dag en 1.800 m³/jaar in oppervlaktewater ;
 - lozing koelwater met een debiet van 5 m³/uur, 110 m³/dag en 8.000 m³/jaar in oppervlaktewater.

Het bedrijfsafvalwater dient een neutralisatie te ondergaan vooraleer het wordt geloosd.

Naar aanleiding van de lopende uitbreidingsaanvraag blijkt dat er thans enkel nog koelwater en huishoudelijk afvalwater (in een langs het bedrijf ingebuisde beek) wordt geloosd.

In de toekomst zou het koelwater bovendien enkel nog in gesloten circuit worden aangevend.

5. Het bedrijf liet geluidsmetingen verrichten door een terzake erkende milieudeskundige. Er werd geconcludeerd dat bepaalde technische, haalbare aanpassingen nodig zijn. Wanneer de nieuwe vergunning wordt toegestaan, zullen bepaalde toestellen die thans geluidshinder veroorzaken, verdwijnen.
6. De filters op de condensatie-inrichting van de coatingafdeling worden regelmatig nagezien door het bedrijf en zo nodig vervangen.

(Antwoord Eddy Baldewijns : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 28 mei 1998, blz. 1893 – red.)